

1. NIVELL CONTEXTUAL

TÍTOL	<i>S/T</i> , Sèrie <i>Gossos</i>
AUTOR	Gregorio Iglesias (Les Borges Blanques, Lleida, 1966)
ANY	2002
DIMENSIONS	116 x116 cm
TÈCNICA	Mixta sobre tela (carbó, vernís i oli)
LOCALITZACIÓ DE L'OBRA	Col·lecció particular
DADES BIOGRÀFIQUES RELLEVANTS	Els seus pares i la seva germana van morir quan ell era molt jove. Sempre ha trobat refugi en la pintura en els moments d'alegria o tristesa. El seu gust per la pintura va néixer d'una necessitat psíquica, fisiològica i intel·lectual. Es va graduar a l'Escola de Belles Arts de Lleida en l'especialitat de Procediments Pictòrics. Fins al començament dels anys noranta, executava una pintura informalista gestual i escultòrica que emfatitzava el procés. Tot i que l'aparença era d'una abstracció radical, revelava un elogi a la natura. La seva pintura no s'equiparava als murs informalistes, sinó a l'experiència personal del paisatge: la terra en les mans, el cel obert, la humitat matinal, els solcs a la terra... representada amb pigments, coles i vernissos. Durant els anys 1998 i 1999, es traslladà a París amb una beca de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Allí va establir amistat amb Miquel Barceló i va treballar amb la galeria Yvonamor Palix, en col·laboració amb la Universitat de la Sorbona. Posteriorment es va traslladar al País Basc i va formar part dels artistes vinculats a la galeria Kur, dirigida per Juanma Arriaga i inaugurada per Manolo Valdés. Durant l'última dècada, la vessant emocional l'ha fet passar d'aquest informalisme orgànic a la pintura figurativa i del blanc i negre al color. Té obres en col·leccions particulars en París, Amsterdam, Itàlia, EEUU, Canadà, Londres, Catalunya i la resta de l'Estat Espanyol.
CONTEXT HISTÒRICO-ARTÍSTIC	La pintura de Gregorio Iglesias es nodreix de la plasticitat atmosfèrica de grans mestres de la història de la pintura com Leonardo i Rembrandt, així com del llenguatge innovador d'artistes del segle XX com Picasso, Giacometti, Francis Bacon i Pollock. En relació amb el panorama de la pintura actual, connecta amb la sensibilitat de Miquel Barceló, amb qui l'artista va coincidir en la seva estada a París. Es considera l'any 1982, l'any de l'arribada al poder del socialisme, com l'inici de l'era de l'entusiasme. Una època favorable al desenvolupament i projecció del nou art espanyol. Si Miquel Barceló és l'artista espanyol de l'era de l'entusiasme més proper als corrents internacionals, Gregorio Iglesias comparteix amb ell la preocupació pel dibuix acurat, l'estudi de la perspectiva i de la llum. Encara que deu anys més jove, ambdós artistes qüestionen les noves possibilitats de la figuració.

2. NIVELL FORMAL

DESCRIPCIÓ	Un gos, assegut a terra, mira amb atenció un ocell. L'ocell aixeca el cap i torna la mirada al gos.
PAPER DE L'AUTOR	Gregorio Iglesias es nodreix, com tants altres artistes al llarg de la història de l'art, del seu entorn més immediat. Té una gossa, Rassi, que l'acompanya sempre al seu estudi i es converteix moltes vegades en protagonista. Si en un primer moment la seva pintura fou informalista, esdevé després figurativa i representa els paisatges de Les Garrigues per continuar més endavant amb la iconografia del gos. Els gossos són una constant en la seva obra. A Catalunya se'l coneix com "el pintor de gossos". L'artista els admira per la seva fidelitat i fortalesa. Tant en la seva pintura de paisatge, com en els gossos o els retrats, Gregorio Iglesias interioritza les seves experiències personals més emotives per transformar-les en experiències plàstiques sobre la tela. La sèrie <i>gossos</i> va sorgir de dos encontres fortuïts durant la mateixa setmana. El primer va ser a mitja nit, pluvia i Gregorio es disposava a creuar el carrer pel pas de vianants, en aquell precís moment, un gos creuava el mateix carrer des de l'altra vorera. El seu pelatge estava completament xop a causa de la pluja. Les seves mirades es van creuar per un moment. La mirada del gos era plena de saviesa i de comprensió. El segon encontre va ser a la carretera, amb un gos aixafat per un cotxe. Encara era viu i estava assegut sobre un toll de sang, amb la mandíbula desencaixada, esperant la seva mort amb dignitat. La visió d'aquella sang va atorgar la tonalitat vermella a la major part de la sèrie. En l'obra que ens ocupa però, destaca sobretot la mirada del gos solitari, que busca companyia en el pardal, pintura que prové amb tota probabilitat del primer encontre.

3. NIVELL INTERPRETATIU

ELS MATERIALS	<i>Fabrico somnis i desigs amb pintura a l'oli perquè m'agraden les seves característiques: la densitat, la transparència, l'elasticitat, la mobilitat i l'olor dels aglutinants.</i> Gregorio Iglesias, declaracions per a la realització d'aquesta fitxa, Barcelona, 28 de març de 2007.
LES FORMES	Les dimensions de l'obra (116 x 116 cm) ens situen davant un gos monumentalitzat que esdevé protagonista indiscutible de la composició. La mirada del gos expressa de forma magistral la soledat que vol pal·liar amb la presència de l'ocell. La sensació d'abandó es veu reforçada pel fons blanc, que situa els personatges en un lloc indeterminat. La composició és un oval que es dibuixa sobre l'esquena del gos i enllaça amb la figura de l'ocell. S'estableix, d'aquesta manera, i per la seva proximitat, una relació d'intimitat entre els personatges. La pinzellada gestual posa de manifest la trajectòria informalista de l'autor, tot i que s'interessa per respectar les proporcions dels animals. El clarobscur

	destaca els caps del gos i de l'ocell, que es mantenen il·luminats, mentre que els cossos s'enfosqueixen de manera aleatòria: el gos a l'esquerra i l'ocell a la dreta.
CONSIDERACIONS DE L'AUTOR	<i>Pintar és respirar, és viure, és sentir... i les obres tan sols expressen una part d'aquesta energia potencial. Sempre hi ha una altra possibilitat en aquest diàleg on el temps i l'acció poden pertànyer a qualsevol època. M'interessa captar el que sento a cada instant: el dolor, la por, la tristesa, l'alegria, el desig, l'amor, l'absència, el buit, l'ansietat, l'angoixa, el dubte, el silenci, el ball infinit del temps, la distància enyorada, l'exili, la mort, l'abisme interior que et deixa caure en un pou sense fons, mentre tu et deixes anar i anar per perseguir aquella escletxa de llum sense límits que mai no es podrà explicar (...) Hi ha una necessitat brutal de sentir i sento que les emocions em provoquen un desig estrany, un desig que em situa en una relació peculiar amb les imatges.</i> <i>I van venir els gossos bressolant dents trencades. I van venir els gossos mossegant els núvols dels meus ulls. I van venir els gossos banyant-se en tolls de camí. I van venir els gossos esquivant ulls blancs. I van venir els gossos ofegats en quitrà. I van venir els gossos miralls de les meves ànsies.</i> Gregorio Iglesias: Desprendre's: El Darrer Monòleg, escrits del novembre de 2006, publicats al catàleg Gregorio Iglesias. Retorn-origen. Primer diàleg, Diputació de Lleida, Institut d'Estudis Ilerdencs, Sala Gòtica de l'IEI, del 14 de desembre de 2006 a l'11 de febrer de 2007.
CONSIDERACIONS CRÍTIQUES	<i>Gregorio Iglesias ha defugit copiar del natural, però esclau com se sap del seu món interior, el referent no és un model, certament, sinó un escenari propiciador d'experiències que proveeix de sensacions les seves facultats creatives. (...) Un contingut d'obra entès com una forma de coneixement, un trànsit entre l'objectualitat de la matèria i la subjectivitat de l'experiència.</i> Carme Vidal Huguet, fragment del catàleg: Gregorio Iglesias. Retorn-origen. Primer diàleg, Diputació de Lleida, Institut d'Estudis Ilerdencs, Sala Gòtica de l'IEI, del 14 de desembre de 2006 a l'11 de febrer de 2007. <i>Els arbres van ser succeïts pels animals... la iconografia del gos que implica la caducitat dels éssers en el món, fins convertir-se novament en paisatge.</i> Josep Miquel García: Jo no pinto quadres..., fragment del text publicat al catàleg G. Iglesias Mayo, Kur Art Gallery, Sant Sebastià, del 20 de desembre de 2002 al 5 de febrer de 2003, pàg. 8. <i>La seva ànima està perduda enmig de tolls de sang i quitrà, tolls que per altra banda són miralls d'un món que s'obre als seus peus. (...) El gos expressa la caducitat en un món que gira sense parar-se. Llavors, el toll del camí desapareix i només queda la figura aïllada d'un gos suspès, ingràvid, que s'obre, es trenca, es cargola... flotant sempre en el buit.</i>

	<i>Glòria Bosch: Consentir els moviments de l'ànima, fragment del text publicat al catàleg G. Iglesias Mayo, Kur Art Gallery, Sant Sebastià, del 20 de desembre de 2002 al 5 de febrer de 2003, pàg. 10.</i> <i>Aquests gossos fan olor de mort i, el repòs que l'artista ofereix a algunes de les seves formes, no és més que el fruit de la ignorància de l'animal respecte al seu destí. Morir aixafat en qualsevol carretera secundària (no importa on ni quan) és una de les poques opcions que l'artista sembla oferir al gos (...). Gregorio Iglesias ens ofereix una visió de l'espectre pictòric que juga perillosament en la frontera entre la part animal de l'home i la part humana de l'animal. Les dues es comuniquen, cap de les dues entén res del que l'altra diu.</i> <i>Francesc Gabarrell i Guiu: Gregorio Iglesias. Històries de gossos, fragment del text publicat al catàleg G. Iglesias Mayo, Kur Art Gallery, Sant Sebastià, del 20 de desembre de 2002 al 5 de febrer de 2003, pàgs. 12-14.</i>
--	--

4. RECURSOS

ON LINE	http://www.kurgallery.com/html/curriculum.asp?id=23 Web de la galeria Kur de Sant Sebastià, on figuren el currículum de l'artista, textos sobre la seva obra i una galeria d'imatges. http://personales.mundivia.es/mdlfuente/tienda_js/graphics_rafa/galeria_virtual_rafa.html Galeria virtual i selecció de textos relatius a l'artista. http://www.elpais.com/articulo/pais/vasco/Gregorio/Iglesias/repasa/antologica/San/Sebastian/diario/intimo/pictorico/elpepiautpvs/20030109elpvas_9/Tes Article del diari El País (09/01/2003) sobre l'exposició de l'artista a la Galeria Kur de Sant Sebastià.
BIBLIOGRAFIA	G. Iglesias Mayo, Kur Art Gallery, Sant Sebastià, del 20 de desembre de 2002 al 5 de febrer de 2003. Gregorio Iglesias. Retorn-orígen. Primer diàleg, Diputació de Lleida, Institut d'Estudis Ilerdencs, Sala Gòtica de l'IEI, del 14 de desembre de 2006 a l'11 de febrer de 2007.
PROCEDÈNCIA DE LA IMATGE	http://personales.mundivia.es/mdlfuente/tienda_js/graphics_rafa/galeria_virtual_rafa.html

5. APLICACIONS A L'AULA

PREGUNTES ESPECÍFIQUES DEL GUIÓ DE COMENTARI	- Què fa el gos? - Què fa l'ocell? - Què faria, normalment, un gos en aquesta situació? - Què faria, normalment, un ocell en aquesta situació? - Quina relació s'estableix, per tant, entre els dos? - D'on ve la llum que il·lumina el gos? - D'on ve la llum que il·lumina l'ocell? - On són? - Es tracta, doncs, d'una representació fidedigna de la realitat? - Què deu voler expressar l'artista?
--	---

CONCEPCIÓ DE L'OBRA ARTÍSTICA	OBJECTIUS - Treballar diferents valors de línia. - Treballar la sensació de volum mitjançant el clarobscur. - Seleccionar el punt de vista idoni. - Compondre mitjançant relacions geomètriques (en aquest cas, un òval). - Expressar a través de la relació que s'estableix entre els diferents elements de la composició. - Utilitzar figures retòriques, com la metàfora o la personificació.
REALITZACIÓ DE L'OBRA	PROCEDIMENTS - Realització de dibuixos amb pinzell. - Realització d'exercicis de clarobscur. - Realització d'exercicis de composició.